

מאת מוהר"ר הגאון
הזכרון-יעקב רבי זוארץ ז"ל
(דור שביעי לתרי"ז)

והפעם על עשבים שוטים בין אבני הכותל

א. מהו עשב שוטה.

עשב שוטה הוא עשב שאמו שוטה או שהשתה כהלכה. לצורך זה תחשב ה' אם כפרה בעל שחלה. במקרה והמדובר בפרה בעל שחלה ואבקנים כאחת, ייחש' בו העשבים כמזורים עד שלא יוכח אה' רת. ניתן גם לבדוק בעציץ היוחסין של-הם.

ב. כיצד נבחין בין עשב שוטה ו-עשב מאמין.

עשב שוטה הוא עשב המעטן בשבת. עשבים שוטים נוהגים להציק למתפללים,

רביין: נדבר רק עם מדינה שיש לה רוצחים ולא עם רוצחים שאין להם מדינה

נקיים, עם חוקה, עם חיל-אוויר, עם צוללות, — כמוכם הגרמנים, כמו הר-סורים, כמו המצרים ואפילו כמו הר-ירדנים — אז היינו יושבים איתו. היינו משוחחים איתו, מדברים כשוויים אל שוויים. אבל עכשיו — הוא הרי לא-מגולח אפילו... "סיים ואמר ראש-הממשלה.

עם רוצחים שאין להם מדינה. "צריך שיהיה סדר" הדגיש מר רבין. "אילו היה מר עראפאת רמטכ"ל של מדינה מסודרת, עם צבא, עם מדים

בראיון בטלוויזיה הגרמנית אמר אנש ראש הממשלה כי ישראל מוכנה לשבת ולדון עם כל מדינה שיש לה רוצחים, אך לא תשב בשום פנים ואופן

ישראל להסתכלות

"יתכנו בדיקות חוזרות

תוך שהיא משתוללת וצועקת, אני קוֹזו אוקמוטו!"

ג. בתחילת השבוע הזה נראתה ישראל כשהיא מתרוצצת עירומה ב"רחובות בשאגות, אני עם סגולה! אני עם סגולה!"

לאחר המקרה השלישי נאלצה הר-משטרה לעצור את החשודה ולהביאה בפני שופט, שציווה על העמדתה תחת הסתכלות עד למישפטה.

טרם נקבע המועד המדוייק של המישפט זאם אכן יתקיים. לפי המצב כרגע נראה כי לא יהיה מנוס מאיש-פווה החוזר של ישראל, דבר שיביא לביטול התיקים נגדה בשל סעיף 156 לפקודת החוק הפלילי, האומר, "בזמן עשותה מעשים אלו היתה נתונה תחת דחף רגעי, שאינו ברי-כיבוש".

שרשרת תקריות שאירעו באחרונה לישראל, הביאו את מיחלק הנפש לעיון חוזר כשיחרורה מאישפוז פעיל. לכתבנו נודע כי המיחלק החליט להביא את ישראל לבדיקות חוזרות על-מנת לגלות אם אמנם שוחררה ישראל מאישפוז טרם זמנה. בשלב זה הוחלט על העמדתה של ישראל תחת הסתכלות ופיקוח מתמידים לבל יישנו מקרים כגון אלו.

עוד נודע לכתבנו כי המדובר באיי-רועים הבאים:

- א. באחד מערבי השבוע שעבר השליכה ישראל פצצות מהאוויר ב"מקומות שונים. בשיחה עם כתבים אמר רה ישראל: "רציתי רק לעשות רעש".
- ב. בהמשך השבוע התפרצה ישר-אל לכמה בתים וירתה ביושבים בהם,

ידיים שומים
עם עשבים שוטים

לקרוא בפתקים שבין אבני הכותל, לפור זרעים על היהודים ולהסתובב בלי חזית. עשב מאמין הוא חבר המפד"ל ותורם למגבית.

ג. כיצד לעקור עשבים שוטים מ-בלי לעקרים.

ניתן לעקור עשבים שוטים בהרדמה מקומית. אפשר גם לרסס בקוטל עשבים שוטים, תוך כדי זהירות, לבל ייפגעו העשבים המלומדים.

ד. ואז מה?

ואז ניתן יהיה לעבור לסוגיה הבאה: האם חמור, שהוא בן לעז לבנה ולגבינת קוטג', יכול להרשם במירשם התושבים כתרנגולת פרווה, או עליו לשמש כמאכל בשרי בלבד. עד כאן.

דע

את

יהדותך

אי שם, בעמקי מרתפיו של בנק יש-ראל, גנזים בחבילות אטומות שטרי "כסף הכיבוש" שהונפקו בחשאי בזמן מלחמת ששת הימים, מתוך כוונה לה' חילם בשטחים החדשים. על השטרות שנועדו להפצה ביהודה ו-שומרון היתה, לדברי העתונות, תמונת (המסך בעמ' 3, טור 4)

בעת האחרונה מבצעים יצורים אפלים, תושבי שכונות העוני, פשעים מחרידים ומעשי-זוועה נוראיים בכל רחב הארץ.

אנו תובעים:

יד חזקה!!!

אנו קוראים:

להכות בהם בכל מקום!

לפוצץ בתיהם! להפציץ שיכוניהם!

להרוג אותם כשהם קטנים!

הם מבינים רק כוח —
נראה להם את כוחנו!

התנועה לחיסול הפער

דבר המערכת

גם אתה ירום?

השפעת הפוקדת את ארצנו, כך גונב לאוננו, אינה אותה שפעת אי-רופאית יפה ומתקדמת — אליה הורגלנו מבית אבא ז"ל.

כמה משוכי מומחינו רומזים, ואין כל סיבה לפקפק בדיאגנוזתם הב' הירה, כי בשפעת אזיאתית עסי-קינן, אותו זן מזרחי ונחשל החדור שנאת המערב ותרבותו. קל ו-חומר שנאת ישראל סבא ז"ל.

והנה, תחת שיתקוף אותו וירוס בן-הליבנט את המון מויתר-רעב ב' הודו או את עממעי ערב מוכייה-גרענת — קם לו אותו נגיף חולגי-התנפל בשצף קצף ובאנטישמיות גסה דווקא על האירופאית שבארצות האיזור — היא ארצנו היפה.

לא די שהורחקנו ממשחקיהם של האזיאתיים, לא די בכך שגוי-רשנו מארצותיהם, לא די בכך שגולתנו נמקה מבלי יכולת לצאת מגטאותיהם — עתה מחוייבים אנו לשאת חיידקיהם, תרתי משמע.

ונשאלת השאלה: כלום גם בארצו שלו חייב היהודי להתעטש ולכחכח בגרונו? האם גם בארץ נחלת האבות לא ינתן מנוח מאותם מזיקים שונאי ציון? האם תמיד יתבכלו לנו כל אותם זבובים ויתושים ולא יבינו כי זכותנו ההיסטורית גדולה משל-הם?

ונסיים באמרתו של הסופר ה-יהודי דושק לאנדאן: "אוי לנו מידידינו ואבוי לנו מצרינו. ופירשו חז"ל: צרינו — צרעותינו. ודין נגיף כדין צרעה.

ובארמית הם לשון נופל על לשון.

13 תמוז תש"ג